

Национален конкурс за ученици "За по-добър климат в училище"

Една нетрадиционна родителска среща

/Идея/

Еднообразие, монотонност, безразличие... А защо не - шури идеи, забавление, вълнение... Искаме пъстрота! Кой да ги направи? Естествено – ние! Как да стане? Изглежда и лесно, и трудно. Как да съчетаем полезното с приятното? На тези въпроси търсихме отговор в началото на девети клас – ученици, събрани от няколко училища, младежи и девойки с различни интереси, характери и предпочитания. Обединихме се около едно - училището не трябва да е единствено мястото, където получаваме знания.

Всеки човек иска да се изяви, да сподели с другите своите постижения, да бъде оценен. Всеки родител би се зарадвал на успехите на своето дете, би се разтревожил от неговите болки... Така стигнахме до идеята да предложим на своите родители нашата гледна точка за отношенията ученик – родител – учител.

В началото на втория срок трябваше да отчетем резултатите от успеха и дисциплината през първия – колко шаблонно! Заедно с нашата класна ръководителка се питахме как да превърнем предстоящата родителска среща от скучно училищно мероприятие, с цел обмяна на информация, в събиране, очаквано и желано от учители, родители и ученици. Искане да провокираме интереса на възможно повече родители, да ги пренесем в нашия свят, на нашите любими предмети, а не да слушат досадно изреждане на цифри за успеха и отсъствията ни. Прочетохме много отзиви за родителските срещи в интернет. Ето някои от тях: „Търся училище с някакви ясни правила и адекватна обратна връзка. В нашето родителската среща си е чиста загуба на време. Засега съм решила въпроса, като пращам мъжа си, който още не е натрупал толкоз яд към този род сбирки и все още има нерви да ги изтрайва. Като му писне и на него, не знам”, „На тези срещи никога досега не съм получавала конкретна информация за знанията и поведението на моите деца.”, „Ходя на всички родителски срещи. Те са обикновено тематични и винаги има полза от тях. На някои присъстват и самите ученици, които вземат отношение по поставените въпроси.” Някои мнения са положителни, а други – не. Точно това се опитахме да избегнем – рехавото присъствие, често изпълнено с негативизъм.

Тогава се роди идеята за една нетрадиционна родителска среща. Ние сме профил „Хуманитарен” - обичаме литературата, историята, харесваме предизвикателствата, конкурсите, изявите. Ето защо решихме да посветим срещата си с родителите на литературата.

Първият етап беше подготовката - нарекохме срещата си „Заедно”, уточнихме отделните модули, проведохме своеобразен конкурс за водещи, съставихме сценария и подбрахме материалите, изработихме красива покана за преподавателите, погрижихме се за концертната зала, за техническото оборудване, потърсихме помощта на учителя по музика. Вторият етап беше самото провеждане.

Нашата нетрадиционна родителска среща стартира с две презентации. Първата съдържа обичайната информация, поднесена по необичаен начин, извадена направо от хранилището на оценките и отсъствията, затова и носеше името “Дневникът говори”. Тя бе изготвена от Ивелина, включваше диаграми за успеха по предмети, сравняване на оценки и т.н. Втората презентация, изготвена от Лидия, нарекохме „Заедно” и съвпадението с името на мероприятиято ни не бе случайно. Тя отразяваше духа на живота, който кипеше в класа ни. Показа на родителите ни всички наши постижения в областта на изкуството – литература, музика, театър. Включваше безброй много комични и сериозни случки, заради които биха ни пожелали дори в театър „Сълза и смях”. Поместени бяха и снимките ни с любимите актьорите в различните постановки, на които бяхме присъствали – Елена

Петрова, Любо Нейков, Асен Блатечки и др. Похвалихме се с многото грамоти, спечелени в национални литературни конкурси. Тази презентация показваше другото лице на класа ни – онова, което остава скрито през часовете и го виждахме само ние през междучасията.

Кулминацията на родителската среща бе нашата класова литературна продукция, в която участваха всички. Споделихме с родителите и учителите си много стихотворения, есета, разкази - за мечтите, за любовта, за родителските забрани, за парите, за тревогите и радостите на младите хора, за празниците в семейството и др.

И понеже търсихме интересното, различното, необичайното – между отделните модули представихме уменията и интересите си извън училище. Имаше танци, изпълнения на пиано, песни. Цялата публика притихваше, когато Петър свиреше на пианото и когато Есин пееше, а после дълго не стихваха аплодисментите. Всички посрещнаха с радост изпълненията на Фермин и Карина, нашите танцьорки. Личеше, че има още какво да покажем, но това, което ни радваше най-много, беше пълната зала.

Когато водещите обявиха край на срещата, нямаше нито един отегчен родител или учител. Бяхме успели да привлечем интереса и вниманието на всички. Нещо повече, бяхме изпратили успешно нашето послание – думите, с които завърши нетрадиционната ни родителска среща – „Драги родители, уважаеми учители, ние сме на 15 години – на границата между детството и младостта. Трудно е да загърбим безгрижните години, трудно е да пораснем и да станем самостоятелни. И ако вие, нашите родители и учители, се опитате да погледнете света с нашите очи, ще ви бъдем признателни. Не искаме много! Една топла дума, един мил поглед, един жест на съпричастност, малко поощрение, знак за подкрепа... Искаме да ни гледате с обич и доверие. Искаме да се чувстваме значими и обичани. Искаме и вие да сте спокойни и сигурни в нас. Вярвайте ни! Ще успеем, защото сме ЗАЕДНО!”

Когато се прибрахме по домовете си, обсъжданията продължиха. Отново четохме отзиви в интернет, но този път ние написахме на нашите стени във фейсбук „Най-яката родителска среща!”, „Очаквам с нетърпение следващата!”

Препоръчваме ви да опитате и вие, организирайте си нетрадиционна родителска среща. Защото тогава ученикът усеща, че възрастните – учителите и родителите – се интересуват от него. Той се учи да общува, да поема отговорност, да влиза в различни роли и отношения; да бъде активен участник в училищния живот. Защото тогава учителят опознава по-добре децата, разкрива творческите им заложби; разнообразява процеса на обучение; участва в живота на учениците по неформален начин. Защото тогава родителите са спокойни, че децата им се включват в социално значими действия; имат доверие в училищната институция; сигурни са в пълноценно прекараното време на децата; стават съпричастни към живота на училищната общност.

Тази година ни предстои следващата нетрадиционна родителска среща. Решихме да я посветим на историята. Вече сме в процес на подготовка и очакваме дори по-добри резултати от миналогодишните. Тогава не само емоциите, а и отзивите бяха единствено положителни, най-вече от родителите, но и цялото училище ни поздрави за идеята, която полетя и в крилата си сбра различията между поколенията.

Бяхме режисьори, актьори, сценографи, сценаристи... Така доказахме, че привидно скучното може да бъде полезно, вълнуващо и забавно. Омръзна ни да гледаме по филмите и да четем в книгите как връстниците ни в другите страни си организират най-различни забавления, не чакат някой да им ги поднесе наготово.

Една идея - предложена от нас, реализирана от нас, обогатила нас.

Една идея, предизвикала много вълнения и голямо удовлетворение!

Лидия Красиминова Йорданова 16 г.

Гр. Търговище II СОУ „Проф. Никола Маринов” X б кл.

Адрес: Търговище Ул. „Трети март” 34 ет. IV ап. 10

Тел.: 0601 2 38 09 0896721659 lovecleo@abv.bg